

[Hartel.]

saaledes som man mener at have fundet den i det nærværende Lovforslag.

Det kan da heller ikke nægtes, at en Krigssituation som den, vi her er inde i, vil kunne betyde, at mange søger bort fra Obligationsmarkedet og over paa Aktiemarkedet, idet man venter større Udbytte paa dette, i det mindste paa begrænsede Felter, hvor Krigskonjunkturerne kan udnyttede. Og vi kender jo Kapitalen, den har kun eet Hensyn, og det er den Profit, der kan opnaas; det maa vi vide, og det maa vi selvfølgelig indstille os efter.

Derved er altsaa Byggeriet kommet ud i den kritiske Situation, hvori det befinder sig i Dag. Jeg kunde ogsaa nævne sammenligningsvis et andet Omraade, maaske ikke saa betydeligt i Omfang, men af samme Betydning for de Mennesker, det drejer sig om, nemlig Saneringsobligationerne, for hvilke vi dog har et vist Ansvar her paa Rigsdagen. Efter de stedfundne Diskontoforhøjelser er disse Obligationer faldet saa stærkt i Kurs, at de ogsaa ligger en halv Snes Points under det, som man i Almindelighed tidligere kunde afsætte dem til, og jeg mener, at lige saa rimeligt, som det var at tage Spørgsmaalet om Byggeriet op, var det at tage Spørgsmaalet op om en Udligning paa dette Omraade, saaledes at den Kurs, der havde været gældende for Saneringsobligationer, kunde opretholdes.

Loven af 5. Marts 1939 skabte Forudsetningerne for, at en Forudprioritering kunde finde Sted allerede under Planlægningen og Opførelsen af Byggeforetagender, og det er beklageligt, at mig bekendt kun Københavns Kreditforening, af hvilken det ærede Medlem Hr. Krag er Leder, paa et tidligt Tidspunkt er gaaet ind for denne Forudprioritering, medens man andre Steder ikke er naaet til et Resultat, bl. a. paa Grund af en Række formelle Vanskeligheder, som skal overvindes. Vi kan imidlertid nu alle erkende, hvor heldigt det havde været, om man i vid Udstrækning straks havde taget denne Opgave op og derigennem skabt en vis Lettelse paa dette Omraade. Jeg kan godt se, at hvis der ikke gribes ind, staar vi over for et Byggekrak.

Ved Huslejelovens anden Behandling her i Tinget den 24. Oktober — jeg henviser til Sp. 309 uden at citere — spurgte jeg den højtærede Indenrigsminister, om han var kendt med det Forslag, der var udgaaet fra Kreditforeningsdirektør Poul C. Rasmussen, gaaende ud paa, at man i den Situation, vi var inde i, og som maatte for-

udses at udvikle sig, skulde have en saadan Ordning, at Nationalbanken blev forpligtet til at optage det Obligationsmateriale, der stammede fra Byggeforetagender af den Karakter, som dette Lovforslag omfatter, og optage det til de Kurser, der var gældende enten medio August eller i det mindste paa et eller andet Tidspunkt i August Maaned forud for Krigens Udbrud. Saa vidt jeg erindrer, gav Ministeren mig dengang ikke noget Svar, Jeg nævner dette, bl. a. fordi jeg har set, at der under 9. November, formodentlig efter Inspiration af samme Mand, er fremsat et Forslag til Beslutning her i Tinget, gaaende ud paa at faa gennemført en ganske tilsvarende Foranstaltning. Naar jeg berørte dette, var det naturligvis, fordi jeg forudsaa de Vanskeligheder, der var paa dette Omraade. Jeg mente, der her var fremsat en brugbar Tanke, og at Nationalbanken, som er ansvarlig for vor Pengepolitik og Diskontoens Højde, ogsaa maatte have et Ansvar i Retning af, at der blev truffet Hjelpeforanstaltninger, der kunde bringe de Mennesker, som uden egen Skyld her var kommet ud for en Krise, ud af de øjeblikkelige vanskelige Forhold, hvori de stod.

Det Lovforslag, den højtærede Minister her har fremsat, er jo i Virkeligheden Udtryk for en Slags omgaaende Bevægelse, for hvis vi skulde sige Sandheden, som den er, saa kunde Ministeren lige saa godt have aabnet Adgang til at gaa over til 5 pCt.s Obligationslaan i Almindelighed under den nuværende Situation. Jeg forstaar godt, at Ministeren ikke bryder sig om, at dette skal ske under hans Ægide, men Situationen er til det, og det er meget beklageligt, at den Diskonto- og Pengepolitik, der er ført, har bragt os i en saadan Situation, at vi atter skulde op paa dette meget høje Renteniveau.

Jeg nærer de samme Betænkeligheder, som er gjort gældende af det ærede Medlem Hr. Krag med Hensyn til den svingende Rente, som vil blive et Resultat af Loven. Jeg overvurderer ikke denne Lovgivnings Betydning, men jeg anser det for nødvendigt, at der under en eller anden Form skabes en Nødhjælp for de Mennesker, som er kommet i denne kritiske Situation. Om der ud af Lovforslaget gennem en Udvalgsbehandling kan skabes et brugbart Grundlag, skal jeg ikke kunne sige, men i det mindste skal et Grundlag skabes, og for saa vidt stiller vi os velvilligt, idet vi mener, at Situationen kræver, at der trædes hjælpende til fra Statsmagtens Side.